

[Indenrigsministeren.]

afslutte sit Arbejde, men jeg tør ikke love, at der kan blive udarbejdet et Lovforslag saa hurtigt, at det kan blive forelagt i denne Rigsdagssamling. Jeg skal fremme Arbejdet mest muligt og mener, at jeg uden Forbehold kan afgive det Løfte, at ved Begyndelsen af næste Samling vil Forslaget være færdigt udarbejdet til Forelæggelse for Rigsdagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i Kapitel VI i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932 om Apotekervæsenet (Pensioner til Apotekere og Apoteksmedhjælpere samt deres Enker).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 345).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i Kapitel VI i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932 om Apotekervæsenet, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i det andet høje Ting.

Efter de nugældende Bestemmelser i Apotekerlovens Kapitel VI tilkommer der Apotekere, Apotekerenser samt Apotekermedhjælpere og deres Enker en Pension paa henholdsvis 2 400 Kr., 2 000 Kr., 2 000 Kr. og 1 400 Kr., alt med Regulerings-tillæg efter de Regler, der gælder for Statens Tjenestemænd og Enker efter Statens Tjenestemænd. Ved Tjenestemandsløven af 1946 skete der i Forbindelse med Indførelsen af det almindelige, pensionsgivende Tillæg en Nedsættelse af Tjenestemandenes Regulerings-tillæg. Dette Forhold har nødvendiggjort Ændringer af Apotekerlovens Pensionsbestemmelser, og det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa midlertidigt, nemlig for Tiden indtil 1. April 1950, at ændre disse

Bestemmelser. Naar der ikke er foreslaaet en varig Ændring, er det, fordi man ikke har ment at burde fastlægge en endelig Pensionsordning for Apotekerne og deres Medhjælpere, før der er bragt Klarhed over, hvorledes dette Forhold vil blive ordnet i den nye Lov om Apotekervæsenet.

Angaaende de nærmere Enkeltheder i Lovforslaget kan jeg henvise til de Bemærkninger, der ledsagede Forslaget i det andet høje Ting, og med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Alfred Kristensen: Som det allerede er oplyst af den højtærede Indenrigsminister, og som det fremgaar af den Betænkning, der er afgivet af et Udvalg, nedsat af Apotekerkommissionen, har det foreliggende Forslag Midlertidighedens Karakter, og det er i høj Grad præget heraf. Man fastslaar i den nedsatte Kommission, som det fremgaar af dens Betænkning, at det Forslag, der her foreligger, ikke er Udtryk for, hvad der kan blive retningsgivende, naar Kommissionen til sin Tid afgiver sin Betænkning om disse Forholds endelige Ordning.

Hvad der straks falder i Øjnene, naar man ser det foreliggende Forslag, er, at Grundpensionen for Apotekerne forhøjes med 100 pCt., fra 2 400 Kr. til 4 800 Kr., hvorimod Grundpensionen for Enkerne kun forhøjes med 50 pCt., nemlig fra 2 000 til 3 000 Kr. Man kan ikke finde nogen Forklaring paa, hvorfor det skal være saadan, hvorfor man her viser mindre Velvilje over for Apotekerenskerne end over for Apotekerne. Man maa dog indrømme, at disse to Tal, set i Forhold til hinanden, stemmer med den Graduering, som gælder for Statspensionerne i Forholdet mellem Egenpension og Enkepension.

Det, som jeg synes er det mest glædelige ved dette Lovforslag, er, at man i § 1 c ordner Medhjælperpersonalets Pensioner paa en betydelig mere tilfredsstillende Maade, end det hidtil har været Tilfældet. Man tager saadanne Hensyn her, at de fuldt uddannede, eksaminerede Farmaceuter med en passende Anciennitet gennem Alderstillæg kommer op paa den samme Pension, som er forudsat for Apotekerne, en Ordning, som jeg tror man kan hilse med Tilfredshed.

Jeg kan i det hele anbefale Lovfor-